

De Gruwel

iever liep je met een grote boog om hem heen. Hij was een zonderling man en woonde tussen Loenen en Lieren. Hij had een vuile rossige baard en een knevel waar je u tegen zei. Veelal in oude stinkende lompen gehuld en in combinatie met zijn priemende ogen was het een kerel waar je maar liever ver bij uit de buurt bleef. De mensen noemden hem De Gruwel.

Hij woonde in een huisje waar de kinderen niet langs durfden te gaan. De muren en kozijnen werden elk jaar geverfd met paardenbloed. Hij reed met zijn hondenkar over de hele Veluwe en iedereen kende hem. Overal waar een dood paard was, kwam hij ook en nam het kadaver dan mee naar huis.

De honden haalde hij uit het buitenland. Die waren zo groot als een kleine pony, beresterk en snel als de bliksem. Men sprak over hellehonden. Zo moest hij een keer 14 dagen de bak in omdat hij op de Arnhemse weg als donderslag bij heldere hemel de koets inhaalde waarin de Koninklijke familie zat. De paarden van de koets sloegen van schrik op hol. Met moeite kreeg de koetsier die weer in het gareel.

Op de Veluwe zijn verschillende mensen die over een zesde zintuig beschikken. Wonderdokters, waarzeggers en striekers. De Gruwel was er ook zo eentje. Als hij je met zijn priemende ogen aankeek was het of hij je helemaal doorgronde. Hij kon zien wat met je geweest was, wat er met je was en wat er van je zou gaan worden. Hij kon pijn verlichten door op de pijnlijke plek met zijn handen in te stralen. Als de pijn groter was dan je weerzin tegen De Gruwel, dan ging je bij hem langs.

Hij voorspelde een grote brand bij de uitspanning de Woeste Hoeve. En dat gebeurde ook. Hierbij kwam een jong bruidspaar te overlijden. De Gruwel werd als verdachte door de veldwachter opgepakt, maar al gauw vrijgelaten omdat de jaloerse broer van de bruidegom bekende de brand te hebben gesticht.

Zo was Annegien uit het dorp al meer dan tien jaar getrouwd met een snuggere dagloner uit de Achterhoek. Ze wilden graag kinderen, maar dat wilde maar niet lukken. De buurt twijfelde of snuggere Hans überhaupt wel wist waar Abraham de mosterd vandaan haalde. Ten lange leste en na een aantal keer slikken haalde men De Gruwel erbij. Laat in de avond kwam hij bij hun thuis. Hij moest even alleen zijn met de vrouw in de opkamer om geconcentreerd te kunnen instralen op haar buik. Na enige tijd kwam De Gruwel naar buiten en sprak zijn orakel: "Volgend joar baar ie d'r twee'e" en verliet zonder nog wat te zeggen het huis. Het jaar daarop werd een twee-eiige tweeling geboren, een jongen en een meisje. Er werd wel geroddeld, want het jongetje had vuurrood haar en priemende ogen en dat kenden ze niet in de familie. Dat het kind later ook nog dingen kon zien die nog moesten gebeuren is volgens mij puur toeval.